

РЕШЕНИЕ

№ 8293

гр. София, 22.12.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 22.11.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **2690** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. Г. А. ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 3382з-61/17.02.2016 г. на В. заместник началник на 07 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи (07 РУ–СДВР) за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 9 (девет) месеца.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания акт е незаконосъобразен поради липса на компетентност на издателя му, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие на материалноправните разпоредби. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания, моли да бъде отменен административният акт и присъждане на разноските по водене на делото.

Ответникът – В. заместник началник 07 РУ–СДВР се представлява от юрк. Г., който изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Към датата на издаване на процесната заповед жалбоподателят младши инспектор Р. Г. А. заема длъжността старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ–СДВР.

По делото е установено, че в СДВР е постъпило становище от Дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР, регистрирано с рег. № 7855р-8288/23.10.2015 г. за това, че на 09.10.2015 г. около 05:03:43 ч. на телефон 112 е получен сигнал за взет подкуп в размер на 20 лева от полицейски служители на територията на 07 РУ-СДВР.

На 19.11.2015 г. в сградата на СДВР, стая 354 комисия в състав: И. Х., полицейски инспектор в група „ОКППД [фирма]“ към О. - СДВР и Ц. С. - полицейски инспектор в група „ОКППД [фирма]“ към О.-СДВР прослушват записи от магнитен носител (CD-R) на проведени разговори между тъжител, диспечер от ЕЕН 112 и дежурен в 07 РУ-СДВР като изготвят протокол с рег. № 513р-40192/26.11.2015 г.

От предоставените материали на магнитния носител се установява, че има един файл от обаждане в 05:03:43 ч. на 09.10.2015 г. От разговора се разбира, че подателят иска да подаде сигнал за корупция. Служителката приканва гражданина да подаде повече информация, за да приеме сигнала и същият заявява, че при проверка на техния автомобил от полицейски служители пред У. в „Студентски град“, поради липса на застраховка „Гражданска отговорност“, както и контролен талон, водачът е бил принуден да даде пари. След подадения сигнал служителката прави връзка с дежурната част на 07 РУ-СДВР, предава информацията, получена от подателя на сигнала, след което свързва по телефона дежурния с лицето, подаващо сигнала. Лицето се представя като Ц. К.. Файлът приключва с уточняване на сумата от 20 (двадесет) лева, дадена като подкуп на служителите.

След допълнително извършена проверка е установено, че подателят на сигнала се казва М. С. С., който на 09.10.2015 г. около 05:04 ч. управлявал автомобил БМВ Х5 с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]в[жк]. Същият е подал сигнала на ЕЕН 112 за корупционно поведение на полицейските служители, но се е представил с имена Ц. К., тъй като автомобилът бил собственост на Ц. К.. Чрез системата за локализация и визуализация на мобилни единици в СДВР „Справка престой по зададен регион“ е установено, че за времето от 04:29:44 до 05:28:22 ч. на 09.10.2015 г. служителите от състава на ЛП 164, със служебен автомобил „Опел А.“ с рег. СА 6730ММ са се намирали на мястото, посочено от подателя на сигнала, в района на У..

От извършената проверка на месечен график на полицейските служители от взвод на група „ООР“, сектор „ОП“ към 07 РУ-СДВР за месец „Октомври“, определящ датата и времето за непосредствено изпълнение на П. и ежедневната ведомост на личния състав на взвода, е установено, че на 08.10.2015 г. за времето от 19.00 ч. до 07.00 ч. на 09.10.2015 г. като П 164 са били назначени в наряд полицейски служители И. П., Р. А. (жалбоподателят) и Б. Д..

От преглед на информационна карта на наряда с бланков № Б 474895 е установено, че на служителите в състав: Р. А. - старши на наряда; Б. Д. - водач на МПС и П. като АП 164 на територията на[жк]е проведен инструктаж от Д. - ПИ, указани са конкретни задачи за изпълнение, разпоредени са 4 бр. установъчни пункта по време и място. В поле „Характерни случаи“ от 04:15 ч. до 05:30 ч. е вписан обход тъмните и уязвими улици, У., Н. и дискотеките в района.

С писмо рег. № 513р-36961/05.11.2015 г. от сектор „К.“-СДВР е предоставен един брой (CD-R), съдържащ копие на записи от осъществената комуникация по телефона и радиоефира на 07 РУ-СДВР. На 10.11.2015 г. в сградата на СДВР, стая 354 комисия в състав И. Х. - полицейски инспектор в група „ОКППД [фирма]“ към СДВР и Ц. С. - полицейски инспектор в група „ОКППД“ на 01 сектор „ОС“ към О.-СДВР прослушват записи от магнитен носител (CD-R) на осъществена комуникация по телефона и

радиоефира между дежурния на 07 РУ-СДВР, служителите, назначени в наряд по единната разстановка, диспечер от ЕЕН 112, дежурен ОСПС СДВР ОДЦ-СДВР за времето от 05:00 ч. до 06:00 ч. на 09.10.2015 г., касаещ подадения сигнал и изготвят протокол с рег. № 513р-38328/13.11.2015 г.

При един от прослушаните записи се чува разговор, който се провежда между младши оперативен дежурен Б. Л. и инспектор Т. Д. на стационарния (вътрешен) телефон, в който разговор младши оперативен дежурен Л. информира инспектор Д., че е разговарял със служителите от наряда, че са извършили проверка на посоченото МПС - БМВ Х5 с рег. [рег.номер на МПС], но не са докладвали за проверката в ОДЧ.

На 20.11.2015 г. в салона за инструктаж в сградата на 07 РУ-СДВР е проведен разговор и е снето писмено сведение с рег. № 513р-40392/27.10.2015 г. от жалбоподателя, в което служителят заявява, че за времето от 04:30 ч. до 05:00 ч. на 09.10.2015 г. са били паркирали служебния автомобил на [улица]до УННС. Поради лошите метеорологични условия водили наблюдение от служебния автомобил, а когато спирал дъждът обхождали района около блок 10 и У. във връзка е извършен по-рано през нощта грабеж на младо момиче. На мястото, където бил паркиран служебният автомобил, не са проверявали лица и автомобили, както и не са спирали лек автомобил БМВ Х5, сив с рег. [рег.номер на МПС].

За резултатите от проверката е съставена справка рег. № 513р-44586 от 30.12.2015 г. Жалбоподателят е запознат със справката на 08.01.2016 г.

На 10.02.2016 г. жалбоподателят е дал писмени обяснения, че на процесната дата патрулът не е спирал за проверка лек автомобил БМВ Х5, сив с ДК [рег.номер на МПС].

Въз основа на резултатите от извършената проверка в оспорената заповед е прието, че младши инспектор Р. А. не е изпълнил задълженията си като старши на наряда, произтичащи от т. 5.1.3 от Заповед № 513з-826/10.02.2015 г. на директора на СДВР и не е вписал в хронологичен ред извършената от състава на наряда дейност, като липсва информация за проверени девет лица и оказани съдействия, както и за проверка на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] - задължение съгласно т. 9 от Заповед 51 Зч-826/10.02.2015 г. на директора на СДВР и чл. 35, ал. 2, т. 1 от Инструкция № 81213-929/02.12.2014 г. за патрулно-постова дейност, съгласно която „Информационната карта с приложения доклад за установен факт и взето отношение по член 33, алинея 2, точка I се изготвя от ... т. 2 - старшият на наряда, съставен от двама или повече полицейски органи“. Младши инспектор А. не е изпълнил задължението си да докладва за прилаганото полицейско правомощие - извършване на проверка на превозно средство, задължение съгласно чл. 59, ал. 1 от Инструкция 81213-929/02.12.2014 г. за патрулно-постова дейност „Нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение и прилагано полицейско правомощие“ и ал. 3 - „Нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ и за взетото отношение в случаите по ал. 1“.

Неизпълнението на горните задължения е квалифицирано като нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“) и чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР (неизпълнение на служебни задължения), за които на основание чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР се налага

дисциплинарно наказание „порицание“. В случая дисциплинарното наказание „порицание“ е наложено за срок от девет месеца.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирана страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен дисциплинарно наказващ орган. Със Заповед № 81213-212 от 24 февруари 2015 г. е утвърден класификатор на длъжностите в МВР (Издадена от министъра на вътрешните работи, обн., ДВ, бр. 21 от 20.03.2015 г., в сила от 24.02.2015 г., доп., бр. 24 от 31.03.2015 г., в сила от 6.03.2015 г., бр. 26 от 7.04.2015 г., в сила от 1.04.2015 г., изм. и доп., бр. 28 от 17.04.2015 г., в сила от 1.04.2015 г., бр. 30 от 24.04.2015 г., в сила от 9.04.2015 г., бр. 66 от 28.08.2015 г., в сила от 6.08.2015 г., бр. 75 от 29.09.2015 г., в сила от 1.09.2015 г.). В част VIII.1 на приложение № 1 към цитираната заповед длъжността заместник началник РУ-СДВР е определена като ръководна, следователно попада в категорията длъжности по чл. 204, т. 4 от ЗМВР, съгласно който наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗМВР се налагат със заповеди от служители на висши ръководни и ръководни длъжности.

Спазена предвидената в закона писмена форма.

При издаването на оспорената заповед обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като дисциплинарното наказание е наложено при неизяснена фактическа обстановка и засегнато право на защита на жалбоподателя. Първото нарушение на служебната дисциплина е индивидуализирано като неизпълнение на задължението на жалбоподателя да впише в хронологичен ред извършената от състава на наряда дейност, тъй като липсва информация за проверени девет лица и оказани съдействия. В обжалваната заповед няма данни за това кога, къде и кои лица са проверени. При преглед на съдържанието на справка относно резултатите от проведеното дисциплинарно производство съдът установи, че в нея също не се съдържат констатации, че жалбоподателят не е отразил резултатите от тези проверки. В т. 7 от справка има констатации единствено относно проверката на МПС, но не и относно проверки на лица. Така жалбоподателят въобще не е запознат с вмененото му нарушение за неотразяване резултатите от проверките на тези девет лица и в крайна сметка е ограничено правото му да даде обяснения по това нарушение. При установяването на това нарушение е допуснато нарушение на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и чл. 210, ал. 1 от ЗМВР.

Второто нарушение на служебната дисциплина е индивидуализирано като неотразяване на проверка на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС]. Относно проверката на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] в справка са цитирани откъси от записи на разговори между служителите на МВР Б. О. Л. и Т. Ц. Д., които не са били част наряда и не са очевидци на проверката на автомобила. Видно от съставения протокол за прослушване на записите на разговорите между тях, записаният разговор между тях е с множество прекъсвания и противоречия и неговото съдържание не води до единствен и категоричен извод, че патрулът действително е осъществил проверка на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и в какво се изразява тази проверка. В процесната заповед се посочва, че Л. по време на разговора

си с Д. казва, че е провел разговор с наряда – в заповедта обаче не се посочва кой точно служител от наряда е дал информация на Л. за проверката на автомобила, дали разговорът е бил по телефона или в радиоефира, а ако не е бил по телефона или в радиоефира – къде и как е проведен. Отделно от това, по отношение на служителите Б. О. Л. и Т. Ц. Д. в справката се съдържат констатации, че от тях също са допуснати дисциплинарни нарушения, изразяващи се в изготвяне на неясни и необективни докладни записки по същия случай. От справката, а след това и от обжалваната заповед не става ясно по какви съображения ответникът е кредитирал данните от проведения телефонен разговор, а тези от докладните записки – не. Не става ясно също така дали тези докладни записки имат характера на писмени обяснения по смисъла на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР по повод на извършени дисциплинарни нарушения от самите Б. О. Л. и Т. Ц. Д.. На следващо място прави впечатление, че лицето, във връзка с чийто сигнал е издадена процесната заповед, дава непълни и противоречиви сведения за случая - в запис на тел. разговор, с който подава сигнал за корупция, се представя, че е пасажер в автомобила и се казва Ц. К. (л. 37 от делото), а след това дава сведения рег. № 513000-19165 от 13.11.2015 г., че лично е управлявал автомобила (л. 48). Неговото поведение и достоверността на изложените от него факти също не са обсъдени в процесната заповед. В крайна сметка съдът приема, че единственият безспорен факт е, че полицейският автомобил се е намирал за времето от 04:29:44 до 05:28:22 ч. на 09.10.2015 г. на мястото, посочено от подателя на сигнала, в района на У.. Този факт обаче не е достатъчен, за да се формира извод за доказаност на нарушение на служебната дисциплина. Административният акт трябва да съдържа конкретни данни относно времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението и тези данни следва да бъдат подкрепени с доказателства. Нито административният акт обаче, нито справка рег. № 513р 44586/30.12.2015 г. съдържат анализ въз основа на кои доказателства се формира извод за конкретни бездействия на жалбоподателя, довели до извършване на вмененото му нарушение на служебната дисциплина.

Допуснатите съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на заповедта са достатъчно основание за нейната отмяна като незаконосъобразна по чл. 146, т. 3 от АПК и препятстват съда да провери дали в действителност е осъществен състав на нарушение на служебната дисциплина, каква е неговата тежест и дали наложеното дисциплинарно наказание съответства по вид и размер на допуснатото нарушение.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски в размер на 460 лв., от които договорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 450 лв. съобразно представения договор за правна защита и съдействие и заплатена държавна такса от 10 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК Административен съд София-град, I отделение, 4-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Г. А. ЕГН [ЕГН] Заповед № 3382з-61/17.02.2016 г. на В. заместник началник на 07 РУ-СДВР за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 9 (девет) месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на Р. Г. А.

ЕГН [ЕГН] направените по делото разноси в размер на 460 (четиристотин и шестдесет) лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: